

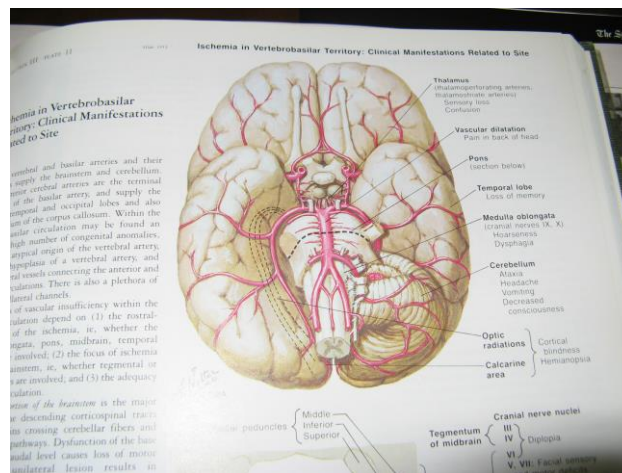
HIỆN TƯỢNG MÁT CHẤT XÁM (BRAIN DRAIN)

BS Phan Giang Sang
15/7/2017

Gần đây báo chí thường hay nói tới hiện tượng mất chất xám (HTMCX). Để hiểu biết thế nào là HTMCX đưa tới những tai hại gì cho quốc gia dân tộc. Kể đến thử xem coi Mỹ, Trung Hoa, Úc, Việt Nam có bị HTMCX không?

Trước hết hãy thử tìm hiểu sơ qua cấu tạo của não và định nghĩa thế nào là thông minh.

Não bộ



Não bộ là một khối to lớn rất phát triển, nó là hệ thần kinh trung ương. Não nặng khoảng 1400g và được bao bọc bên ngoài bởi màng não. Não được bảo vệ bởi cái hộp xương gọi là sọ não và để tránh va chạm và nổi trong nước gọi là dịch não tủy.

Não là trung khu thần kinh, điều khiển mọi sinh hoạt từ thể chất đến tâm linh của con người. Về thể chất nó điều khiển mọi cơ năng sinh hoạt và cử động. Về tâm linh, nó giúp con người biết cảm xúc, suy tư lý luận, nhận thức, ký ức, cùng tài năng trí tuệ.

Về cơ thể tế bào học thì não bộ gồm có hai phần:

- Phần trong tạo thành bởi những dây thần kinh để nối liền cơ thể này với cơ thể khác, nó giống như những sợi dây điện thoại. Vì nó có màu trắng nên được gọi là chất trắng (white matter). Mỗi trẻ em sinh ra đều có một số tế bào thần kinh như nhau. Nhưng đứa này lanh khôn, thông minh hơn đứa kia, là nhờ có nhiều hay ít dây thần kinh nối liền chỗ này tới chỗ nọ.
- Phần ngoài của não bộ gọi là vỏ não tạo thành bởi tế bào thần kinh. Nó là phần tinh túy của óc vì mọi hoạt động về thể chất hay tâm linh đều phát xuất từ nơi này. Vì nó có màu xám nên gọi là chất xám (gray matter). Dung lượng của chất xám thay đổi tùy theo từng vùng của não bộ và tùy từng cá nhân.

- Khám phá mới cho thấy, chất xám càng nhiều ở vùng nào thì vùng đó phát triển nhiều, mỗi vùng chuyên cho một tài năng đặc biệt của từng cá nhân. Chẳng hạn vùng Broca về âm nhạc, chỗ kia về văn chương, chỗ về khoa học, lý luận, trí nhớ, sáng kiến phát minh ... Có người tốt số được trời ban cho nhiều chỗ thành ra đa tài, đa năng.
- Do đó, hễ nói tới chất xám của một cá nhân là nói tới khả năng của người đó. Còn nói tới chất xám của một quốc gia, dân tộc là nói tới nhân tài, các nhà trí thức khoa bảng của nước đó. Nó như một tiếng lóng vậy.

Chất Xám

1. Chất xám nằm bên ngoài khối óc, nếu bị ô nhiễm, phải gội rửa cho sạch không còn bợn dơ. Cách này gọi là rửa não hay **tẩy não** (brain wash). Tào Tháo gian xảo lại hay đa nghi, mắc bệnh nhưc đầu kinh niên, Hoa Đà Thân Y muốn chữa sọ, rửa não ông ta, để trị căn bệnh bất trị này. Vì nghi Hoa Đà thân với Quan Vũ, muốn lấy cơ giết mình, nên đem nhốt Hoa Đà vào ngục cho đến chết.

Muốn làm cho người nào đó phải quên đi những gì mà y đã hấp thụ được, để trở thành con người mới, thì dùng cách nhồi sọ, nhai đi nhai lại một việc để nó ăn sâu cội rễ, vào trí óc. Nó làm cho con người không còn nhớ tới dĩ vãng. Con người trở thành người máy, chỉ biết tuân theo mệnh lệnh đã dạy, y như con chó của nhà sinh lý học Nga Ivan Petrovich Pavlov (1849-1936).

Sau 1975, hầu hết "ngụy quân - ngụy quyền" chúng ta đều bị bắt buộc đi **học tập cải tạo**, để cho quên đi thời vàng son. Họ cho học tập chuyên cần, để khi nào cách mạng thấy tiến bộ mới tha cho về với gia đình! Vì nghe lời kêu gọi rất đường mật, văn hoa hấp dẫn, mà hầu hết chúng ta đều khăn gói "đăng ký" học tập!

Thật ra học tập cải tạo không hơn không kém là tẩy não, để trở thành con vẹt, con người mới của xã hội chủ nghĩa, chỉ biết tuân theo mệnh lệnh mà thôi. Thật ra đây là đi tù đầy mà không biết ngày về vì không có bản án.

2. **Thu hút chất xám**, tức lấy chất xám của ai đó, có nghĩa là thu hút được trí tuệ tài năng của ai đó, đem về làm tư lợi cho mình, cho quốc gia mình trở nên hùng mạnh và phú cường. Mỹ chuyên dùng phương thức này để làm giàu đất nước trong nhiều thập niên qua. Chỉ có nước nghèo là bị thiệt thòi.
3. **Mất chất xám**, như trong bệnh lú lẫn Alzheimer, CT scan não bộ cho thấy chất xám mất rất nhiều. Chất xám mất đưa tới mất khả năng suy tư và trí phán đoán. Vì thế, người bệnh sẽ mất đi trí khôn và khả năng nhận định, không còn tri thức nữa, họ trở nên lú lẫn. Để tránh ngộ nhận, mất chất xám hay **chảy não** nên gọi là "Hiện tượng Mất chất xám"

Nước nào có hiện tượng mất chất xám là mất hết nhân tài, trở nên kiệt quệ, thiếu tài năng, không phát triển được, dầu đất nước có giàu có, cũng trở nên thua kém các nước khác.

Giờ đây ta thử xem coi nước nào bị hiện tượng mất chất xám?

USA BỊ HTMCX?

Những ai sang Mỹ du học và nghiên cứu đều cho biết ở trong các phòng thí nghiệm khoa học, có không biết bao nhiêu khoa học gia, đến từ nhiều nước trên thế giới. Phần đông họ đến

từ Âu Châu, vì nơi đây khoa học kỹ thuật rất cao. Tài năng có, kỹ thuật có, nhưng không có tiền tài và phương tiện để phát triển khả năng của họ.

Mỹ bỏ tiền lùng kiếm tài năng khắp thế giới, đem về làm giàu đất nước là vậy.

Dân Âu Châu say mê đá banh, họ bỏ trăm triệu bạc mua các bàn chân vàng đem về cho đội mình. Mỹ chưa thích đá banh lắm, nên môn này còn non nớt cũng như Úc. Tuy nhiên khác hơn Úc, Mỹ lại chuyên chú thu hút nhân tài, chất xám cho nên có tới 400.000 khoa học gia từ Âu Châu đến.

Nổi tiếng nhất là Albert Einstein từ Đức trốn sang vì bị Nazi tìm bắt. Wernher von Braun (1912-1977), cha đẻ hỏa tiễn V-1, V-2 Đức sang Mỹ, điều khiển chương trình phi thuyền Explorer năm 1958 và sau đó phi thuyền Apollo 8 đáp xuống mặt trăng năm 1968. Trong số khoa học gia này, chỉ có 13% chịu trở về nước làm việc.

USA chú tâm đầu tư để khuếch trương khoa học kỹ thuật từ thập niên 1980 và 1990. Châu Âu thua kém kỹ năng IT và sinh kỹ (biotech). Hằng năm USA chi ra 287 tỉ để nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Việc đầu tư này còn đem về quốc gia dân tộc nhiều mối lợi, là tạo công ăn việc làm cho dân chúng, làm cho kinh tế thịnh vượng phú cường, mới dư dả lo việc an sinh xã hội. Nhìn thấy được điều này, vào năm 2004 Thủ tướng Đức, Gerhard Schroder cho rằng muốn phát triển, phải đào tạo thêm 700.000 khoa học gia vào năm 2010 và nên khuyến dụ các khoa học gia hải ngoại trở về phụng sự quê hương tổ quốc.

Những tài năng, Giáo sư hải ngoại trở về nước một thời gian, rồi cũng bỏ đi vì những lý do trên. Sự ra đi nửa chừng của những nhân tài đó cũng vì quan liêu, hệ thống cứng rắn không lay chuyển làm họ nản lòng. Các Gs trong nước ôm cứng ngắc chiếc ghế, làm bọn trẻ có tài tới đâu cũng đành "trơ mỏ", chờ ông ta chết mới lên thế được.

Các Gs trở về gặp khó khăn, còn vì thiếu phương tiện và kỹ thuật tân tiến. Muốn có điều gì, phải làm đơn xin, chờ đợi giải quyết rườm rà, luộm thuộm mà không biết tới lúc nào mới xong.

TRUNG QUỐC (TQ) CÓ BỊ HTMCX KHÔNG?

Mao Trạch Đông đã đồng dục khoe rằng "Dân TQ không cần khôn hết. Cứ mỗi triệu dân có được một người khôn là đủ". Thật vậy nước TQ có trên 1.3 tỉ dân, như vậy có tới 1.300 người khôn lận chớ phải chơi!"

Trước kia vì bức màn sắt, chúng ta cũng không biết việc gì xảy ra bên đó. Bây giờ với sự cởi mở, bức màn sắt, màn tre gì cũng sụp đổ, nhưng vẫn khó mà biết được việc gì xảy ra, vì sự khất khe che giấu, bịt miệng của chế độ độc tài đảng trị của các nước Cộng sản. IT cũng khó vượt bờ IT CS TQ cũng không vừa, chuyên đánh phá IT của các quốc gia khác, ăn cắp hệ thống kỹ thuật của nước khác về sử dụng.

Vậy thật sự TQ có bị mất chất xám không? Hay nhân tài bản xứ chưa nổi danh? Sau Đệ nhị Thế chiến 1945, không một tài danh nào vượt biên, vượt sóng cả. Vậy làm sao nói là TQ bị chảy não? Nhưng kỳ thật, TQ đang bị HTMCX rất nặng nề, đến nỗi họ phải la làng chớ không phải như ta tưởng. Gần đây TQ có được ba giải, một Văn chương Mạc Ngôn (2012) và một Y khoa Đồ U U (2015) về thuốc trị bệnh sốt rét, một Hòa bình Lưu Hiểu Ba (2010) mà không được cho đi nhận, lại bị cầm tù tới gần chết đem bỏ vào bệnh viện, lại vừa mới chết hôm qua.

Theo ông Li Xiaoli, tác giả Quyển sách Xanh về Chánh trị và An ninh Toàn Cầu (Blue Book on Global Politics and Security), phát hành bởi Hàn lâm viện Khoa học Xã hội TQ (Chinese Academy of Social Sciences), thì TQ mất mát nhân tài rất nhiều kể từ năm 1980.

Từ trước tới nay TQ mất đi một triệu nhân tài! Hầu hết họ mất đi vì xuất cảnh với tánh cách du học. Đã có con số kỷ lục hàng đầu thế giới về du sinh viên xuất ngoại là 35 triệu (SMH 14/2/07).

Theo thông kê của UNESCO thì sinh viên TQ là thành phần xuất ngoại đông đảo nhất toàn thế giới, với con số là 14%. Họ là thành phần ưu tú, tài giỏi nhất với biệt danh là "zhang yuan".

Những tài năng này chạy đi đâu? Họ học đủ các ngành nghề khoa học và kỹ thuật. Nhưng sau khi thành tài, họ không chịu trở về nước phục vụ, để mở mang đất nước vì thiếu tự do.

Họ bị USA thu hút nhiều nhất với số lượng khổng lồ là 460.000 người từ thập niên 1990. Ngoài ra còn các nước khác như Âu Châu, Canada và Úc cũng thu hút một con số đáng kể.

Trung Quốc đang tìm cách ngăn chặn, và thu hút nhân tài trở về phụng sự quốc gia dân tộc. Ông Zhengrong Shi là Tiến sĩ tốt nghiệp về năng lượng mặt trời tại ĐH NSW, về TQ 14 năm nay, chế biến bình nước nóng năng lượng mặt trời, trở nên giàu có. Ông được mệnh danh là vua năng lượng mặt trời ở TQ. Vào tháng 6 năm 2007, ông trở lại ĐH NSW, rao tìm các Ts muốn về nước cùng ông tạo lập công danh sự nghiệp.

Nhưng rất khó bởi khi trở về nước họ không có môi trường để phát triển, hay thi thố tài năng còn bị nghi kỵ là gián điệp. Có nhiều người trở về với thông hành ngoại quốc, để nếu có việc gì xảy ra, họ dễ bề xuất ngoại.

Nhưng TQ lại có tài năng nhờ mách mun, gian xảo như gián điệp đánh cắp tài liệu, hay trao đổi gì đó hoặc tù binh Mỹ ở Triều Tiên như trường hợp của Trần Ngọc Sam, người làm việc cho bộ Quốc Phòng Mỹ (1950-1955) về nước để rồi mới có hạt nhân 1964, hỏa tiễn Đông phong (1966), vệ tinh Đông Phương Hồng (1970) và Thần Châu lên vũ trụ (2003).

Hiện nay ĐH TQ phát triển theo chiều hướng quốc tế dễ dàng nhờ nền giáo dục tập trung chỉ đạo. Nhưng nó bị yếu thế và khó khăn vì chuyên dùng Quan thoại chứ không phải Anh văn.

Việt Nam (VN) có bị HTMCX không?

Khó mà nói VN bị mất chất xám, bởi chính Hồ chí Minh đã có sẵn kế sách độc đáo "trăm năm trồng người" (*), mà chính Đảng và nhà nước cũng luôn luôn nuôi dưỡng, tiếp nối cái tinh thần 'hồng hơn chuyên'. Kết quả tốt hay xấu tùy theo đường lối, phương pháp giáo dục "chỉ huy" có đúng, có hữu hiệu, có thực dụng và có ích cho quốc gia dân tộc hay không? Chỉ sợ nó trật đường rầy, đưa quốc gia dân tộc tới bàn cùng, hủ lậu không ngẩng đầu lên nổi như hiện nay.

Sau ngày 30/04/75, thay vì kết hợp nhân tài miền Nam với miền Bắc xây dựng đất nước, thì người miền Nam bị tù đày, học tập cải tạo. Cho nên cả triệu người gạt lệ, bồng bế nhau, liêu chết, vượt biên, vượt biển, bồng bênh trên biển cả... Họ phú định mệnh mình cho Trời Phật, để mặc cho con thuyền vô định vô bờ bến... trôi về các miền xa lạ, tự do văn minh khắp nơi trên thế giới.

Bắc Nam thống nhất năm 1976, dân số, xe hơi nhà lầu "nở rộ" khắp nơi như nấm gặp mưa, hoa dại dưới ánh nắng xuân vàng ấm áp.

Nhưng kỳ thật, nền giáo dục được xây dựng trên những định hướng có phù hợp thời thế, trào lưu tiên bộ khoa học hiện đại hay không, không biết. Nhưng báo chí nói rất nhiều về hối mại tình tiền, gian lận thi cử đủ thứ, mình có thể không tin. Nay đến báo chí Mỹ dự kiến và cũng nói tới cảnh khám xét tìm gian lận, trong việc thi tuyển vào ĐH. Sĩ tử là 1,8 triệu dự thi, chỉ có được chọn cho 300.000 chỗ! (Time 30/7/07). Nền giáo dục như thế không còn chánh trực, mất hết đạo đức, sĩ diện kẻ sĩ của Khổng Mạnh, lòng tin, kính phục, tình nghĩa thầy trò... thì làm sao đưa dân trí, đất nước tới văn minh tiên bộ về mọi mặt.

Sau 1975, những tài năng còn lại không đủ cung ứng cho dân số "bùng nổ". Chỉ có 42 năm, dân số đã gia tăng kỷ lục, từ 40 triệu lên trên 90 triệu. Chất xám có cũng như không vì:

*"Ngọc kia chẳng giữa chẳng mài,
Cũng thành vô dụng, cũng hoài ngọc đi,
Con người ta có khác gì,
Học hành quý giá, ngu si hư đời..."*

Theo Quốc Văn Giáo Khoa Thư

Còn số tài năng còn ở lại, đem ra dùng "xào nấu tới lui", thiếu sách báo mới, thiếu thiết bị tân tiến, thiếu cập nhật hóa, rồi cũng lần lẩn cằn cỗi như cây già ra trái xấu. Từ từ họ cũng lần lượt về vườn, về hưu hay quá vắng gần hết, lấy đâu mà thay thế?

Theo Ts Nguyễn Ngọc Đào, Phó khoa trưởng Học viện Hành chính Quốc gia, trả lời cuộc phỏng vấn ngày 30/1/08 báo điện tử VnExpress (Việt Luận số 2241 ngày 9/2/08) cho các cán bộ có tài lại "**thoát ly**" làm công cho tư nhân hay nước ngoài ngày càng nhiều. Ông cho đây là "**Nạn công sở chảy máu chất xám**". Sự ra đi không hẳn chỉ có đồng lương thôi, mà còn có nhiều việc khác như cơ chế thăng quan tiến chức, chạy chức chạy quyền...

Học sinh được xuất ngoại du học nhiều hơn xưa thiệt. Nhưng sinh viên lại ham thích đua đòi theo văn minh hơn là học hỏi nghiên cứu. Họ ham thích đời sống xa hoa trụy lạc, bởi tiền bạc như núi của ông cha chuyển sang. Còn người học được thì ngu dại gì về nước. Kiếm người bạn đời để ở lại tận hưởng tự do làm ăn sinh sống, mà còn có thể rước ba má sang sinh sống, tận hưởng vinh hoa phú quý, có phải sướng không?

Trong khi đó, số triệu người ra đi lại cố vượt những trở ngại tinh thần vật chất để tiến thân, chen chân vào xã hội mới. Giờ đây biết bao nhiêu thế hệ một, một rưỡi và hai đã trở thành Bs, Ts, Gs trong các ngành nghề, các trường ĐH trên thế giới. Hiện nay có 4.200 Bs Việt hành nghề trên đất Cờ Hoa. Nổi tiếng nhất là Gs Nghiêm Đại Đạo, giải phẫu ghép tụy tạng, Bs Trịnh Đức Phương, Y khoa Miễn Nhiễm, Bs Trương Dũng về bệnh Parkinson.



Còn nhiều người ở nhiều lãnh vực khác kể cả hóa chất và chất nổ, nữ khoa học gia **Dương Nguyệt Ánh** được tặng huy chương phục vụ Quốc Gia, tại Quốc Hội Hoa Kỳ vào ngày 19/09/07, cùng nhiều nhà hành chánh khác. (Diễn thuyết tại Sydney ngày 14/2/2009)

Cũng trong năm nay, Viện Mc Arthur vừa công bố 24 phần thưởng cho các thiên tài xuất chúng:

Một phụ nữ Việt Nam hân hạnh được giải này là khoa học gia **Huỳnh Mỹ Hằng**, 45 tuổi, nhờ nghiên cứu "Chất nổ sơ đẳng xanh lục". Gs **Thục Quyên Nguyễn** đoạt giải khoa học của ĐH UCSB nhờ chương trình nghiên cứu chất nhựa dẫn điện, đóng góp cho cuộc nghiên cứu vật liệu thu hút ánh sáng như pin mặt trời học sau này. Một lần nữa vào tháng 7/ 2009, một GS gốc Việt, **Vicky Thảo**

Nguyễn, thuộc ĐH John Hopkins, lãnh giải Khoa học của Toà Bạch ốc về ngành cơ khí sinh học (biomechanic).

Còn có những quân nhân cao cấp như Hải quân Đại Tá Ns **Phan Giang Thu, Trần Như Hoàng** thủ khoa trường Không Quân Hoa Kỳ, Ts phi hành gia không gian **Trịnh Hữu Châu** (7/1995), nữ phi hành gia Nguyễn thi Cẩm Vân, Ts Nguyễn Tuệ về Nguyên tử lực và nhiều tài năng khác nữa... (theo GS Nguyễn Xuân Vinh). Thật khó cho họ trở về phục vụ đất nước, bởi sự quan liêu, hối mại tình tiền...

Nếu họ có trở về phục vụ quê hương mến yêu đi nữa, thì cũng bị đào thải như cảnh đảo quốc Singapore, độc lập nhưng độc đảng và thiếu tự do ngôn luận, làm cho họ nản lòng ra đi trở lại.

Âu Châu, Ấn Độ, Do Thái, Trung Đông và Nhật Bản

Như ở phần trên đã trình bày là Âu Châu bị chảy não nặng là vì không thể nào thừa tiên lăm của bằng Mỹ. Mỹ mua nhân tài rất dễ dàng. Pháp thù ghét Anh, nhứt là Mỹ, vì Mỹ mà tiếng Pháp không còn dùng nhiều nơi trên thế giới. Vì quốc gia kiệt quệ, nên khi muốn nghiên cứu phương pháp vá và ghép mạch máu, Bs Alexis Carrel (1873-1944) phải vào quốc tịch Mỹ năm 1906, để thực hiện giấc mơ của mình. Nhờ vậy ông thành công và nhận được giải Nobel 1912 về Sinh lý Y khoa. Ông trở về Pháp, rồi vài năm sau ông lại khăn gói sang Mỹ để nghiên cứu cách kéo dài đời sống của tế bào.

Nền văn hóa và khoa học của Pháp đứng nhất nhì Châu Âu. Nhưng sau này lại tụt đôi phần nhường chỗ cho Mỹ vì phần đông nhân tài tại Pháp sau khi học xong lại bỏ sang Mỹ (24 %) làm chất xám Pháp bị xói mòn dần. Cũng may là năm 2008, Pháp trúng mùa có hai khoa học gia lãnh giải Nobel về Y Khoa nhờ phát minh siêu vi giết người: siêu vi bệnh liệt kháng HIV (Human Immunodeficiency virus) cho Luc Montagnier và siêu vi ung thư tử cung HPV (Human papilloma virus) cho Francoise Barre-Sinoussi.

Hàn lâm viện Pháp vừa trao giải thưởng Moron cho khoa học gia **Trịnh Xuân Thuận** (tháng 9/ 2007), về quyển sách "Những con đường ánh sáng, Vật lý học và Siêu hình học của ánh sáng và bóng tối". Chính Gs Trịnh cũng đã tìm được giải thiên hà trẻ Zwicky 18 vào năm 2004.

Tháng 1 năm 2008, Pháp trao tặng huy chương cao quý nhứt nước Pháp, Legion d'Honneur cho một công dân Pháp gốc Việt Nam, ông **Phan Văn Trường** tại Điện Elysées. Ông Phan tốt nghiệp trường nổi tiếng nhứt nước Pháp: Ecole Nationale des Ponts et Chaussées vào năm 1970. Ông đã giúp đẩy mạnh thương trường và kỹ năng xây cất cầu cống của Pháp cho Á Châu, nhứt là cho anh Ba Tàu.

Ngày nay các ĐH Pháp chạy không kịp Mỹ, Anh và khối Âu Châu vì thành phần ưu tú trẻ tốt nghiệp rồi chạy sang Mỹ đầu quân.

Bill Gates người gốc Balan theo cha, di dân sang Mỹ, trở thành tỉ phú hạng nhì ở Mỹ nhờ sáng chế máy Vi tính.

Bs Philip Roesler, gốc Việt được b ỏ nhi ệm B ộ Tr ư ờng Y T ế Đức (10/2009)

Nhân tài Nga cũng tìm đường thoát khỏi nước, tìm tự do an cư lạc nghiệp bởi sau khi bức màn sắt sụp đổ, ngân khố chỉ là tòa nhà rỗng không. Giấc mơ xã hội chủ nghĩa đưa tới đời sống huy hoàng với vòi nước rửa tay bằng vàng đầu không thấy chỉ thấy nghèo đói cơ hàn. Bây giờ nhờ khai thác được dầu khí cung cấp cho Âu Châu mà Nga khá trở lại. Muốn đầy đủ cũng phải thêm một thập niên nữa.

Ấn Độ tuy nghèo mà cũng có khá nhiều khoa học gia làm bom nguyên tử, phi tiền với đầu đạn nguyên tử từ lâu. Về IT Ấn cũng giỏi. Mẹ Teresa, giải Nobel Hòa bình cũng đã hiển thánh. Ấn Độ như con voi to tướng đã cựa mình rống lên tiếng nói của kẻ mạnh rồi.

Nông nghiệp phát triển nên dân hết bị chết đói; công nghệ phát triển hơn xưa sau 70 năm khi Thánh Gandhi tuyên bố Độc Lập (1947). Nói chung giỏi, nhưng quá đông dân nên không kham nổi, đành phải xuất ngoại tìm việc cao sang. Ấn Độ có số ĐH khổng lồ là 1.800, bằng nửa số ĐH trên thế giới. Các Đại học có lợi thế là dùng sinh ngữ Anh và có nhiều nhân tài hải ngoại về giúp. Nhưng lại quá nhỏ và xã hội phân hóa bởi giai cấp và tôn giáo.

Trung Đông như là Ai Cập là nước tân tiến của nền văn minh cổ xưa cũng có nhiều nhân tài nhưng lại rơi vào cảnh nghèo vì không có dầu hỏa như Iraq và Iran... Còn hai nước này thì lo thụ hưởng trên sự cơ hàn của dân chúng. Iran cố tìm cách chế bom nguyên tử và hỏa tiễn hầu lần chiếm lân bang, để làm giàu thêm, thỏa mãn mộng bá chủ Trung Đông.

Do Thái mãi lo cấm dùi, lập quốc, lấn đất Trung Đông, bị nhóm Hồi Giáo đánh phá hội đồng một ngát ngư. Ấy vậy mà khoa học gia Aaron Ciechanover 57 tuổi và Avram Hershko 67 tuổi, đã lãnh được giải Nobel về Hóa học năm 2005. *Một lần nữa, gi ai Nobel về Hóa học 2009 lại về nhà khoa học gia Ada Yonath cùng với hai người Mỹ khác.*

Giàu có như **Nhật** còn thua kém Mỹ huống chi nước nào khác. Vì lòng tự hào con cháu Thái dương thân nữ và với bản chất kỳ thị, nên Nhật không thu hút chất xám đem về nước. Ngay cả du sinh viên trở về nước cũng khó kiếm được việc làm, nên nhiều người nản lòng ra đi hay tự tử.

Nhật cũng bị cảnh mất chất xám, vì trước đây không chịu bỏ tiền nghiên cứu khoa học kỹ thuật như bây giờ, nên một số tài năng sang Mỹ để rồi cũng lãnh Nobel cho Nhật. Tại sao? Vì có Mỹ đỡ đầu, bao che Nhật chỉ nghiên cứu để chế biến đồ gia dụng bán kiếm lời, trở nên giàu sau Đệ nhị Thế chiến.

Bây giờ, Nhật không thể chờ người ta làm cỗ bàn sẵn nhảy lên xoi, nên phải bỏ vốn nghiên cứu để mà sử dụng. Vì muốn được sử dụng khoa học mới phát minh, phải đợi một thời gian cỡ 3-5 năm lận, như vậy đã lỡ cơ hội làm giàu rồi. Muốn kịp thời thế, phải tự nghiên cứu lấy. Vì vậy Nhật keo kiệt phải bỏ tiền nghiên cứu.

Nhờ vậy mới lãnh được vài giải Nobel. Vào ngày 7/10/08, hai khoa học gia Nhật Makoto Kobayashi và Tohidate Maskawa cùng một khoa học gia Mỹ, Yoichiro Nambu 87 tuổi lãnh giải Nobel Vật lý. Ngày 8/10/08, hai khoa học gia Mỹ, Martin Chalfie 61 tuổi và Roger Tsien 56 cùng một khoa học gia Nhật Osamu Shimomura 80, nghiên cứu chất đạm của sứa xanh. Chất protein này có thể điều trị, phòng ngừa ung thư, tiểu đường và Alzheimer...

Nhật không bẻ môn tỏa căng, nhưng lại kỳ thị, tự ái dân tộc, không chịu thu hút chất xám đem về nước như Mỹ. Mặc dầu bị thiếu hụt nhân công, họ ra công chế Robots làm việc chớ không chấp nhận di dân.

ÚC CÓ BỊ HTMCX KHÔNG?

Nước Úc rộng lớn hơn Việt Nam mấy chục lần, tài nguyên phong phú, dân số lại ít ỏi chỉ có 24 triệu người nên giàu có. Người Việt định cư nơi đây cỡ 220.000 tức 1%.

Nước Úc có những ĐH nổi tiếng trên thế giới, từng được sắp hạng top 100, rồi 50 chớ không phải tệ. (The Australian National University [in] ở Canberra được xếp hạng 16, đứng đầu nước Úc, kế là Melbourne University 27, University of Sydney 31, University of NSW 44).

Vì thế du sinh viên trên thế giới như Trung Quốc, Mã Lai, Nhật và V N đến học rất đông. Hằng năm các ĐH Úc hút vô cả hai chục tỉ Dollars chứ phải ít ỏi gì.

Nhưng Úc lại đang bị **HTMCX xói mòn đất nước** rất trầm trọng.

Hồi 40 năm về trước, Úc thừa thãi Bs, kỹ sư và vãn vãn... Mấy ngàn Ks, Gs, Bs di dân hay ty nạn như chúng tôi cũng không được sử dụng, phải làm việc lao động, tìm cách học lại. Các trường Y bị buộc phải giảm số sinh viên vì thừa Bs. Cho nên rất chật vật cho chúng tôi, mà cũng tội nghiệp cho con em chúng ta phải khó khăn, mới chen chân vào ĐH Y- Nha-Dược.

Bây giờ khan hiếm Bs, Úc phải tuyển chọn bừa bãi Bs ngoại quốc vào làm việc ở thôn quê, mới có cảnh đỡ khóc, đỡ cười như Bs tử thần Patel ở Queensland, Bs giả ở Sydney.

Bởi sự khan hiếm Bs ở đồng quê và vì muốn đạt chỉ số 4 Bs cho 1.000 dân, nên chính phủ phải mở thêm nhiều trường y khoa và y tá, xây cất thêm bệnh viện, phòng ốc để phục vụ nhu cầu dân chúng gia tăng gấp bội khắp nơi.

Ngày xưa họ không có cán sự y tế. Bây giờ Úc phải đào tạo cán sự y tế (clinical nurse) để khám bệnh, cho thuốc thông thường như Bs chân không (bare foot doctors) ở TQ, trong thời cách mạng.

Như trong bài "Dân tộc nào thông minh" (2) đã trình bày, thì hằng năm có trên 60.000 tài năng cuốn gói ra đi qua Mỹ, Anh, Singapore, Hong Kong làm việc. Tại đó họ được hưởng nhiều quyền lợi tài chánh, an sinh và thuế khóa.

Hầu hết các phân khoa ĐH hết bị lão hóa, nhiều Gs được bổ nhiệm không như Geoffrey Maslen đòi huỷ bỏ việc về hưu sau 65 tuổi. Như vậy không còn Gs cố thụ làm cản trở đường hoạn lộ, để tuổi trẻ tiến thân.

Tuy vậy, hiện nay ban giảng huấn cao niên về hưu cỡ 10% cho mỗi năm cho mọi ngành. Muốn trẻ trung hóa cũng phải có bằng PhD thì việc giảng dạy mới có giá trị, mới hiệu lực cùng hiệu nghiệm. Tại ĐH Curtin WA, Phó Viện trưởng, Gs Jeannette Hacker mong mỗi ban giảng dạy phải ít nhất là 60 % có PhD.

Theo như bà Lisa Pryor thì Úc đang khan hiếm tới 20.000 khoa học gia và kỹ sư. Trước đây, bà Julie Bishop lại cho là Úc cần tới 55.000 khoa học gia có năng khiếu vào năm 2012-2013.

Còn thống kê của ĐH La Trobe năm 1998 thì:

- ❖ HS lớp 9 con nhà giàu có 2 trên 3 đưa vào ĐH
- ❖ HS lớp 9 con nhà trung lưu có 1 trên 3 đưa vào ĐH
- ❖ HS lớp 9 con nhà nghèo có 1 trên 5 đưa vào ĐH

Người nghèo mà vào ĐH lại học giỏi (Poor soar at uni if they get there). Nhưng vì con nhà nghèo không kham nổi bởi học phí cao, trả HECS không nổi, đành kiếm việc làm nuôi thân và gia đình chứ không tiếp tục học.

Lương các cô cậu Cử lãnh từ \$50-100.000 một năm. Thật ra còn thua công nhân viên bưu điện, các xưởng mà chúng tôi biết chỉ tốt nghiệp trường TAFE thôi cũng lãnh trên 100.000 chứ phải chơi!

Muốn làm PhD (luận án Tiến sĩ) phải tốt nghiệp Cử nhân, rồi Cao học (Master Degree), hay BS chuyên khoa rồi và phải có điểm rất cao và năng khiếu mới được. Ở đây không có lương mà chỉ có phụ cấp cho các ngành vài chục ngàn một năm, cộng thêm mấy ngàn phụ giáo, gọi là phụ cấp khoán cho một năm không trừ thuế. Không cách nào đủ sống cả. Chính

vì vậy mà vào năm 2006, có anh sinh viên PhD về hóa học một vợ hai con, phải coi cây xăng ban đêm, bị bọ bắt lương, nhẫn tâm cướp của còn bắn chết... Kết quả rất ít sinh viên theo học PhD vì phải chăm chú học hành, nghiên cứu ít nhất là 3 hay 4 năm, còn bán thời gian phải trên 5 năm, có khi lâu hơn nữa tùy theo luận án.

Có Ts nọ sang Anh làm Postdoctoral fellow 2 năm tại Oxford được hưởng 25.000 Pounds, tương đương 60.000 ở Úc. Thật là quá chật vật, anh không dám lập gia đình, vì lập gia đình thì chỉ có nước sống trong túp lều tranh với hai quả tim vàng, cạp đất mà ăn mới được.

Sau khi tốt nghiệp, họ đi làm hãng tư nhiều tiền hơn là ở lại ĐH học để làm PhD. Nhưng có cố ở lại học, tốt nghiệp PhD rồi ra các hãng tư nhân làm việc, lương vừa cao lại đầy đủ mọi quyền lợi về vật chất. Trong Uni nọ có 4 Ts về Toán học được Ngân hàng Macquarie Bank mượn để làm về kế toán và thống kê. Các hãng chỉ biết bỏ tiền "bốc" người mà không biết nuôi dưỡng, giúp đỡ tài chánh để các ĐH có phương tiện đào tạo nhân tài. Tài năng toán học rất khan hiếm. Các Gs cũng già về hưu. Theo Gs Hyam Rubinstein, thì vì thiếu tài trợ nên sv đã cuốn gói ra đi (2004).

Hiện nay, khoa học và toán học là quan trọng và thông dụng nhất ở các nước tân tiến trên thế giới. Học sinh mà dở toán coi như bị bóng đêm tăm tối bao trùm, và che khuất hết nẻo tương lai!

Gs Peter Hall, ĐH ANU, cho hiện nay các cơ quan chánh phủ, ngân hàng, các hãng dược phẩm, CSIRO và Australian Antarctica Division rất cần các nhà toán học.

Gs James Franklin cho là sv chen vai vào học các môn phổ thông hơn là để kiếm việc làm. Các Gs đều cho là giỏi toán như cầm được giấy thông hành đi đâu cũng được. (5/11/07)

Theo sự nghiên cứu của Gs Mark Western, Đại học QLD, thì 80% người có bằng Ts cho là việc học PhD rất hữu ích. Họ rất thích thú và hãnh diện với PhD. Sau khi đậu có thể lãnh lương \$78.500 cho phụ nữ, còn nam \$84.800 cho cùng một việc làm (News in brief, PhD happy with their iot, SMH 17/09/07).

Còn Bs y khoa, phải tốt nghiệp thêm một chuyên khoa rồi mới được ghi danh học PhD. Chỉ là Bs gia đình thôi, một năm cũng kiếm được từ \$120.000-300.000 chưa trừ sở hụi và thuế, còn chuyên khoa cũng xấp xỉ \$3-500.000, riêng chuyên khoa mắt thì ô hô lên tận mây xanh.

Thế nếu muốn làm PhD, quý vị thử nghĩ coi được bao nhiêu. Chỉ vốn vụn có trên vài chục ngàn thôi. Như vậy PhD cũng không đủ ma lực thu hút bằng những tờ giấy \$100. Nên Sv PhD ngày càng ít ỏi. Sau khi bảo vệ luận án PhD rồi, muốn tiến lên nữa phải ghi tên hậu PhD thì lại được cũng vốn vụn có gấp đôi thôi. Cũng còn thua một công nhân nữa. Có được làm Gs đi nữa cũng rất là khiêm tốn hơn ra mở phòng mạch tư!

Chỉ có những người say mê khoa học, đeo đuổi lý tưởng cao đẹp, muốn tìm tòi một cái gì mới lạ, muốn mang ra ánh sáng một ý nghĩ khác thường, bất chấp sự gian lao khó nhọc, nghèo khổ, sống đời sống thanh đạm, thiếu thốn vật chất. Họ vui thú theo đuổi mộng ước, ý nghĩ đó cho đến khi nào thành công mới thôi. Muốn biết, nên đọc tiểu sử của Gs Peter Doherty sẽ rõ nỗi khổ của gia đình ông lúc sống chật vật, lạnh lẽo trong khu đại học ở Canberra. Nội tướng có kêu gào gì, ông cũng mặc kệ, cứ miệt mài vui thú với việc nghiên cứu mà thôi.

Còn không cần học cao, chỉ là dược sĩ thôi, sang Anh làm việc cũng 7-80.000 pounds một năm rồi. Cho nên các cô cậu "tân khoa Dược" Úc ào ạt sang Anh làm việc để tiện bề tha hồ mà du hí Âu Châu, mà không tốn tiền, vì ở đây nước nọ lân cận nước kia. Sang đó làm việc chơi vài năm trở về nước, tiền cũng khăm. Một nha sĩ bằng 2 bác sĩ, mà Bs phải luôn

luôn trau dồi nghề nghiệp và tự động làm những công tác xã hội, từ thiện vân vân...và Ds có được phòng thì phải biết, giàu khảm!

Mặc dầu Bs bị thua thiệt, cực khổ, phải học hoài suốt đời, nhưng sinh viên vẫn lao đầu vào học y khoa. Tại sao? Tại vì:

"La Médecine est une science, mais une science de l'art"

(Y học là một khoa học, nhưng là một khoa học có nghệ thuật)

Hơn nữa, phải chăng họ hiểu rõ lời nói của Paracelsus:

"The true ground of medicine, is love"

(Ý nghĩa sâu xa của y khoa là tình thương)

Học y khoa để giúp mình, giúp gia đình, giúp người và phụng sự nhân quần xã hội. Coi bệnh nhân như chính mình, là trên hết, không phân biệt giàu nghèo, chủng tộc, chánh kiến vì có bệnh nhân mới có bác sĩ.

Học y vì lòng nhân, lòng từ tâm, vì muốn cứu giúp người hoạn nạn đau khổ nhiều hơn. Nếu không có lòng từ bi, nhân ái mà chỉ nghĩ tới giàu sang thì đừng nghĩ tới y khoa. Hễ nghĩ tới tiền thì sẽ xa lìa y khoa.

Xin trở lại câu chuyện cầu thủ đá banh tròn. Muốn bóc người phải chuyên nhượng với giá 162 triệu như Cristiano Ronaldo chớ phải chơi. Ở đây chả tốn chi hết, chỉ đăng quảng cáo tuyển người là xong.

Bên Mỹ nói là đại học tư, nhưng nó giàu lắm, nó tiến bộ với máy móc tân kỳ, thậm chí có nhiều đại học có cả lò khoa học gia lãnh giải Nobel. ĐH Harvard rất nổi tiếng với 40 vị có giải Nobel. Chắc quý vị cho nó hạng nhứt chứ gì? Thừa không, ĐH Chicago mới hạng nhứt với 75 vị, còn Columbia chỉ có 64 vị thôi! Cứ tưởng tượng đi, từ năm 1901 đến 2004 thôi, có tất cả là 661 giải Nobel thì Mỹ đã chiếm 277 giải!

Làm giám đốc ngân hàng hay các hãng tư lương tới mấy triệu một năm, còn được tặng cổ phần nữa. Chỉ làm giám đốc Austrlia Post thôi đã lãnh mấy triệu bạc một năm, nên TT Malcolm Turnbull phải kêu trời! Làm khoa học gia lương rất thấp. Mấy năm trước, Giám đốc CSIRO phải bỏ sở sang Mỹ làm việc. Ấy vậy mà đảng LĐ, đổi lập lại chỉ trích lương của GD SCIRO tới \$500.000 và hai phụ tá \$250.000 là quá cao, so với mức lương công chức, chính khách? Đã là chánh khách mà không biết giá trị tài năng đất nước, thật là ấu trĩ!

Hiểu biết được giá trị nhân tài, chính phủ Howard tăng lương lên cao, vì nếu không sẽ mất hết khoa học gia, đất nước mất hết chất xám! Có tăng thật, nhưng thực ra cũng chỉ "band aid", nhỏ giọt mà thôi. Chánh phủ Kevin Rudd hào hoa cũng không chăm chú vun bón nhân tài, mà bỏ ra 2 tỉ o bê UN hầu mong kiếm ghế Tổng thư ký!

Harriet Alexander viết theo phúc trình của OECD (Organisation Economic Co-operation and Development) thì tài trợ cho ĐH ở Úc thấp hơn các nước tân tiến. Phần nửa nguồn tài trợ do tư nhân. Muốn vậy, phải nhận du học sinh, mà làm vậy thì bị dân bán xứ chống đối, vì họ cho là du sinh viên chiếm hết chỗ của sv trong nước.

Số du sv từ các quốc gia đến rất đông đảo. "Đội quân quốc tế này là 164.237 cho năm 2006. Như vậy, hằng năm cũng kiếm được 18 tới 20 tỉ để trang trải nợ nần và các cuộc nghiên cứu. Sau vụ lộn xộn về kỳ thị (6/2009), thống kê mới cho thấy năm nay có tới 420,000 du học sinh tại Úc. Trong đó Ấn Độ có 90,000, còn Trung Quốc là 130,000.

Theo bà J. Bishop (thời J. Howard), cho biết thì ngay chính CSIRO còn cần rất nhiều nhân tài, không phải chỉ Ts mà ít nhất là 40 hậu Ts (post doctoral fellows) và 10 chỗ cho khoa học gia có khả năng cao (high performing scientists).

Những người này quá hiếm, đốt đèn chạy đi đâu mà tìm cho ra?

Ấy vậy mà Gs Peter Doherty, giải Nobel Y khoa 1996, về nước gây phong trào, khuyến dụ tài năng trở về nước. Nhưng sau 10 năm làm sứ giả khoa học, lại chính ông cuối cùng đành ngậm ngùi cuốn gói ra đi, và vào quốc tịch Mỹ luôn vào tháng 11 năm 2006!

Tại sao? Bởi vì 10 năm trôi qua, ông không có làm được gì cho khoa học và kỹ thuật. Ông phải ở Mỹ vài tháng, chạy về đại học ở Melbourne vài tháng. Một người đã từng gắn bó cả đời để phụng sự cho khoa học kỹ thuật, tìm cách ngăn chặn, điều trị, xoa dịu niềm đau nỗi khổ của nhân loại, hay ít nhất cũng đào tạo nhân tài cho mai sau. Chuyện chánh đáng như vậy lại không làm, lại ngồi chơi xơi nước thì quá lãng phí.

Con người năng động, năng suy tư như ông mà không nghiên cứu gì hết chịu sao cho thấu. Đã có advanced intelligence thì phải làm một cái gì giúp ích cho nhân loại mới được.

Cuối năm 2007, Alan Trounson, đã được CIRM (California Institute for Regenerative Medicine, Viện Nghiên Cứu Y khoa tái sinh California) đón nhận và giao trọng trách chương trình Tế bào mầm non với một quỹ kết xù 3 tỉ USA dollars!!! Một lần nữa Bs nổi tiếng IVF Úc trong 30 năm qua, lại ngậm ngùi cuốn gói ra đi trong lòng còn luyến tiếc quê hương mến yêu!

Hiện Úc có gần một triệu người làm việc rải rác khắp nơi trên thế giới. Giờ đây tài năng tân tiến hàng đầu tề tựu về Opera House "Đại Hội thượng đỉnh toàn cầu Úc 2006, Global Australians Summit 2006": Advance 100 này gồm có Phi hành gia không gian, khoa học Andy Thomas SA, Giải thưởng Nobel, Peter Doherty cùng nhiều vị Gs, nhà điều hành, CEO các trung tâm nghiên cứu khoa học các Đại học Anh, Mỹ... bàn về việc HTMCX ở Úc.

Họ cho những người này là công nhân "**cổ áo vàng**", chúng ta chỉ quen biết white collar rồi blue collar, giờ đây là "**gold collar**". Họ chấp nhận có sự khó khăn cho họ trở về Úc làm việc, vì thiếu phương tiện, trường sở, dụng cụ và nhất là tài chánh.

Theo Gs David Sinclair, nghiên cứu Y khoa tại Trường Harvard, thì cho là khó cho ông trở về Úc vì chỉ có ở Mỹ mới làm việc được. Ở đó ông có đầy đủ điều kiện để làm việc. Chỉ có 2 năm ông đã kêu gọi đầu tư với số vốn kết xù 85 triệu Mỹ kim để nghiên cứu.

Gs Karen Day, sanh tại Melbourne, PhD Melbourne, rất tiếc rẻ nhìn lại những năm làm việc hạn hẹp tại Úc và Papua New Guinea. Nay làm việc ở Mỹ, bà mới có cơ hội tranh đua và phát triển tài năng.

Tóm lại là ở Mỹ họ mới làm được nhiều việc tiến bộ. Chỉ có ở Mỹ mới có phần đầu, tranh tài, nhất là không khí nghiên cứu.

Chỉ làm việc ở Silicon Valley mà về hưu cũng là triệu phú.

Ông Turner cho rằng Úc không có bị mất chất xám, bằng chứng là họ sẵn sàng hợp tác trao đổi, để khoa học gia nơi quê nhà lãnh hội và cùng chung nghiên cứu. Đây là cách "giải trừ sự phân tán tài năng" Reversing the diaspora.

Ở Mỹ ngay như bác học Linus Pauling (1901-1994), Gs hóa học lãnh giải Nobel Hóa học 1954 và giải Nobel về Hòa bình 1962, lúc 91 tuổi (1991) vẫn làm việc như thường trong phòng thí nghiệm riêng của ông cho đến khi chết.

Ngoài ra Úc còn bị mất chất xám thâm lặng mới đau. Xin quý vị thử đoán coi là việc gì vậy?

Gần đây một số tài năng Úc lui vào bóng tối, không phải trùm chẵn, phản đối chính phủ mà không làm việc nữa sau khi có gia đình, có con. Họ chú trọng vào sự chăm sóc và dạy dỗ con cái cho nó nên người, cho nó thành tài, không bắt buộc phải nối nghiệp cha mẹ. Miễn là chúng đừng hư hỏng thôi.

Việc sanh đẻ làm gián đoạn sự nghiệp của phụ nữ. Có nhiều Bs, Ns, Ks, giáo viên... Úc cũng như Việt nghĩ việc luôn chớ không phải chỉ nghĩ hậu sản thôi.

Đây là một sự mất mát lớn lao. Phần đông họ học những ngành khoa học về đời sống, y tế, vệ sinh, thực phẩm, môi sinh vân vân...

Khoa học gia lãnh giải Nobel Y Khoa 10/2009 là Gs ĐH California, San Francisco UCSF, bà Blackburn sanh năm 1948 tại Tasmania, tốt nghiệp tại Melbourne, PhD Cambridge, khuyên phụ nữ không nên bỏ nghề. Bà cũng là mẹ và làm Gs lúc 30 tuổi. Giờ đây bà cũng vẫn làm việc ở UCSF. Hiện nay đàn bà con gái học giỏi, làm nhiều chức vụ cao sang hơn nam giới!

Buổi thuyết trình của Khoa học gia Dương Nguyệt Ánh tại Sydney ngày 14/2/09 đem lại cho giới trẻ Việt Nam hải ngoại, nhứt là nữ giới một thông điệp làm hành trang trên đường tiến thân. Làm thế nào để thăng tiến sự nghiệp khoa học mà vẫn chăm lo gia đình, vừa làm mẹ, làm vợ và quốc gia cưu mang cùng tổ quốc quê nhà. Bà cho rằng **bà không chịu làm bà mẹ part time**. Bà đã chu toàn không những trọng trách của người phụ nữ Á Đông, mà còn có tinh thần quốc gia, nòi giống Việt Nam. Xin bái phục người phụ nữ vĩ đại DNA! Nên noi theo gương bà.

Bà làm tôi nhớ tới một góa phụ Pháp, gốc Balan đã lãnh hai giải Nobel, mà còn chăm sóc con thành vĩ nhân cũng lãnh Nobel như bà, nhưng không quên giúp đỡ quê hương, người đó là Bà Marie Curie (xem Tuyển Tập PGS 1, Người đàn bà bị lãng quên, trang 198-213)

Giải Grand slam, Gold medal là hãnh diện quốc gia dân tộc, nhưng phải trả một giá quá đắt, mà không đem lại tiến bộ khoa học, xã hội, kỹ nghệ vân vân... Theo ước tính của Ủy ban Thế vận thì muốn có một Gold medal phải tốn cỡ 100 triệu đô. Nếu đem 100 triệu cho mỗi Gold medal ở Thế vận Hội Bắc Kinh 2008, mà sử dụng cho khoa học thì giữ lại mấy chục ngàn nhân tài để phát triển khoa học kỹ nghệ, đem lại công ăn việc làm cho dân, làm giàu cho quốc gia!

Sau khi thấy Nhứt và các nước nghèo, nhân công rẻ mạt như con rồng TQ và con voi Ấn Độ đã tiến bộ và đang thám hiểm cung trăng, Úc mới bừng tỉnh "giấc mộng vàng", chêm thêm tiền vào nghiên cứu (cuối năm 2006). Nữ Bộ trưởng Bishop lo sợ tương lai Úc sẽ thua các nước này, nên ngân sách lại được chêm thêm trong 5 năm tới là \$905 triệu cho HMR Health Medical Research (2007).

Tại sao lại là HMR?

Như trong bài "Dân tộc nào thông minh", chúng tôi có nhận xét là hầu hết giải Nobel mà tài năng Úc lãnh đều là Y khoa, sinh Lý, sinh Hóa, chỉ có một giải văn chương và tuyệt nhiên không có giải Hòa bình.

Hiện nay Úc chế rất nhiều thuốc trên thế giới như thuốc ngừa ung thư cổ tử cung của Gs Ian Frazer, Relenza cúm gà, vân vân... Hơn nữa các nhà nghiên cứu nhận thấy mỗi dollar bỏ ra đầu tư mang về \$ 5.00 cho quốc gia. (6 Health & Medical..). Nhờ vậy mà nhiều giải

thường được trao tặng và nhiều chương trình nghiên cứu được thực hiện. Mọi lãnh vực nghiên cứu gia tăng 5% vào năm 2007, khoảng 30% nhiều hơn 2005.

Đầu tháng 11/2007, Gs Terry Nolan cho biết là CSL của Úc vừa thành công chế thuốc vaccin cúm gà, lấy từ siêu vi bệnh nhân Việt Nam và các nước khác, sau khi gặp khó khăn với Indonesia.

Nhân cơn sốt về nạn dịch cúm heo (swine flu AH1N1) vào tháng 4/2009, chánh phủ Rudd bỏ ra mấy triệu bạc để đẩy mạnh việc bào chế thuốc chủng ngừa. Nhờ vậy vào ngày 30/9/2009 dân chúng được lợi ích ngừa miễn phí!

Khi còn là TT, Tony Abbott chi 100 triệu (2007) cho Gs Fred Himer, Phó Viện trưởng ĐH NSW, để xây cất Trung Tâm Nghiên Cứu Ung Thư lớn như Úc với sự tham dự của 400 khoa học gia. Có thể mới được chớ!

Đây là việc làm rất khích lệ. Ước mong Úc tiếp tục bồi dưỡng tài năng, chêm thêm ngân sách để các ngành khoa học kỹ thuật phát triển mạnh mẽ, dân sinh sung túc, đất nước càng ngày càng phú cường!

Rebecca Kiernan phải lên tiếng là 400 tài năng nghiên cứu Y khoa đã và sẽ xuất ngoại hết 54%. Trong số còn lại, lại chuyên nghề! Đau quá!

Tại sao? Chỉ vì bốn lý do:

1. Thiếu cơ hội.
2. Không có chỗ ở đại học.
3. Lương thấp.
4. Việc làm không chắc.

Theo Gs Maria Kavallaris thì chính phủ phải có chương trình cho nghề nghiên cứu, nếu không họ sẽ xuất ngoại nghiên cứu. Rebecca James, CEO nghiên cứu Úc, thì cho chính phủ không có hứa hẹn gì hết. Còn Gs CEO của NHMRC thì cho nghề nghiên cứu y khoa không vững chắc. (14)

Còn người Úc gốc Việt chúng ta ở đây, tuy ít mà chỉ có bốn thập niên thôi cũng có rất nhiều tài năng thế hệ một, một rưỡi, cả thế hệ hai cũng tạo nên những sự nghiệp vẻ vang dân Việt. Họ tích cực đóng góp vào những chức vụ cao trong chánh quyền như: Giám Đốc, Tổng Giám Đốc đài phát thanh SBS, cả Governor Thống Đốc Tiểu Bang như bên Nam Úc SA, Lê Văn Hiến.

Úc đã bổ nhiệm Gs Nguyễn Văn Tuấn, chuyên viên cao minh của Viện nghiên cứu Garvan NSW, nhờ nghiên cứu dịch tễ học lâm sàng và di truyền học của bệnh loãng xương.

Nhưng chừng nào mới tới đất nước ta anh hùng, "đỉnh cao trí tuệ loài người" đánh cho "Mỹ cút, ngụy nhào" chỉ cần bằng mấy con rồng con Đông Nam Á thôi? Phải can đảm thay đổi nhiều lên chớ tự do mà độc đảng, độc tài kiểu Singapore còn xuống dốc, huồn hồ là công sản.

Ngày nay các nước đang lên không phải mấy con rồng con đó nữa mà BICs hay BRICs, tức Brazil, Russia, India và China.

Sau Olympic ở Beijing và kỷ niệm 60 năm thành công vượt bực, TQ đi từ 1978 của *Đảng Tiểu Bình*:

- 1978: *Dấu thế lực để chờ thời (Hide your strength, bide your time)*
- 2003: *Tiến lên trong ôn hòa (Peaceful rise)*

- 2004: Phát triển trong ôn hòa (Peaceful development)
- 2008: H ồ C ả m Đ ào: Thời kỳ kèm hãm sức mạnh quốc phòng đã qua (Phase of exercising Restraint in National Defense is over)

TQ đã tỏ thái độ kiêu hãnh, phô trương tìm năng lực lượng quân sự tân tiến với hoả tiễn... và kinh tế tài chánh kék sù.

Ngày nay Tập Cận Bình lại tự do phô trương, bành trướng thế lực, áp đ ả o toàn cầu, áp đảo lân ban không vì nể ai hết!

Ước mong độc lập, dân chủ sẽ đến với đất nước Việt Nam tự do thanh bình!

Ước mong chánh phủ Malcolm Turnbull nhìn thẳng vào vấn đề cổ áo vàng, giúp họ phát huy tài năng sáng tạo đem lại sức khỏe và sự phồn vinh của nền kinh tế Úc. Chỉ cần bớt đi mỗi năm vài tỉ bạc cứu trợ cũng đủ rồi.

Úc chỉ cần ngăn chặn tài năng, đừng để họ xuất ngoại, giữ họ lại trong vài năm cũng có mấy trăm ngàn nhân tài cho đất nước. Muốn giữ họ lại không gì hơn hậu đãi họ. Chỉ tìm ra được một phương thức phòng chống bệnh hay trị được bệnh là biết bao nhiêu người có công ăn việc làm, có phải lợi cho quốc gia dân tộc không, đất nước giàu thêm không?

Chỉ cần sửa đổi hệ thống giáo dục, cứ nhìn sang Mỹ, muốn thử, muốn làm gì thì có ngay. Một Gs mà không chịu nghiên cứu vài năm sẽ bị đào thải, nhóm đệ tử nổi lên thay thế chớ không phải đợi tới khi ông ta mệnh chung.

Phải can đảm cải cách, cách mạng hóa, trẻ trung hóa hệ thống giáo dục ngay bây giờ. Có làm vậy mới có tranh đua, thi thố tài năng, hăng say hoạt động, phát triển năng khiếu, phát minh nhiều đều mới mẻ. Còn cứ cà rề, cà rề trì trệ do quan liêu, hệ thống, biết tới chừng nào mới phát triển?

Thử nhìn xem coi có nước nào thu hút được nhân tài của Mỹ không? Như vậy cuối cùng chỉ có nước nghèo yếu, giàu mà keo kiệt, lãng phí tài sản, tài năng là thiệt thòi.

Có khổ công đào tạo nhân tài, lại bị "**lái buôn chất xám**" cuỗm mất như trường hợp Gs Peter Doherty. Hằng năm Nhật Bản bỏ ra 104 tỉ dollars, TQ 6 tỉ. Chỉ muốn thu hút Gs Niall Ferguson của Oxford, Mỹ bỏ biết bao nhiêu dollars, cung cấp biệt thự, vé máy bay... vân vân...

Nước nghèo vẫn nghèo, nước giàu lại giàu thêm, tiến bộ thêm!

"Tìm giàu thì dễ, tìm khôn khó tìm."

Ca dao

Tuy vậy, xin đừng lấy đó mà nản lòng, cứ lo học tập, phát huy tài năng trước sau gì cũng có ngày thành công và hữu dụng cho nước nhà.

Đường ta, ta cứ đi!

Dầu học hành có cao đến mấy, có danh vọng đến mấy cũng nên có tâm và đức. Trong IQ, EQ, SQ... và MQ cũng cần phải có đạo hạnh, đức độ, lương tâm của con người, mà cũng là tâm đức của nền văn hóa nước nhà và Phật giáo. Đó là đạo làm người.

Vừa mới được bổ nhiệm Gs ở ĐH Emory (11/2007), Đức Đạt Lai Lạt Ma liền thuyết giảng về "Tiền bạc, danh vọng và hạnh phúc." Ngài giảng: "Học vấn đi chung với hạnh kiểm xấu chỉ là một sự uổng phí, trong khi kiến thức nếu được sử dụng vào các mục đích tốt, sẽ là phương tiện rất mạnh mẽ." Phải chăng Ngài muốn nói có trí tuệ để soi sáng, cần phải có từ bi. Vì trí tuệ mà không có từ bi thì nó khô cạn, mà có từ bi mà không có trí tuệ thì nó trở thành mù quáng, làm bậy.

Nhìn lại nền văn hóa ta có tục ngữ:

"Tiên học lễ, hậu học văn."

Còn có tài mà ý tài, làm điều không tốt như nhà khoa học xứ củ sâm, chôn vùi danh thơm, mang tiếng muôn đời! Cụ Nguyễn Du nhà ta cũng đã có nói:

*"Thiện căn, ở tại lòng ta
Chữ tâm kia mới bằng ba chữ tài."*

Tuy nhiên, đầu khoa học có thâm sâu đến đâu đi nữa, mà tâm hồn không thanh cao, cũng hoài công. Vì thế cũng đừng quên châm ngôn Pháp, một chân lý muôn thuở như sau:

"Science sans conscience n'est que ruine de l'âme."

(Khoa học mà không có lương tri, chỉ là sự hủy hoại của tâm hồn.)

Cụ Nguyễn Du cũng đã nói lên điều này qua câu:

*"Có tài mà cậy chi tài,
Chữ tài liền với chữ tai một vần."*

Ước mong những lời trên đây như hành trang cho những ai muốn dấn thân vào y nghiệp và khoa học.

Trước khi dứt lời, xin quý vị tha lỗi cho tôi đã ba hoa lảm chuyện, đưa quý vị trở về với nền văn hóa cổ truyền, mà lẽ ra ở thời đại văn minh của thế kỷ 21 này, nó không còn chỗ đứng nữa. Nó đáng nằm trong xó bảo tàng viện? Không. Nó chưa mất giá trị thanh cao của nó đâu.

Bài này nói lên sự thật, có phần làm chán nản các tân khoa HSC. Tuy nhiên chúng tôi hy vọng nó đem lại nhiều điều hữu ích cho các cô cậu tú, mầm non đất nước đang mò mẫm tìm công danh sự nghiệp. Chúc các tân khoa nhiều may mắn, tương lai xán lạn đang chờ quý vị.

Nếu có chi sai trái xin quý vị chỉ dẫn, bổ túc thêm. Rất cảm ơn.

BS Phan Giang Sang

15/7/2017

Ghi chú:

(*) Đây là danh ngôn của Quán Trọng tức Quán Di Ngô, hồi thời Xuân Thu. (Xin cảm ơn bác Hoàng Quốc Cung chỉ giáo).

*"Nhất niên chi kế, mạc như thụ cốc
Thập niên chi kế, mạc như thụ mộc
Bách niên chi kế, mạc như thụ nhân."*

Câu này có nghĩa là:

*Nếu có kế hoạch một năm, thì không gì bằng trồng lúa,
Nếu có kế hoạch mười năm, thì không gì bằng trồng cây,
Nếu có kế hoạch trăm năm, thì không gì bằng trồng người.*

Có chỗ lại cho là:

"Nhất niên thụ cốc, thập niên thụ mộc, bách niên thụ nhân."

Tuy nhiên ý của 2 câu dẫn này như nhau, chấp nhận được.

1. China plans to take action on brain drain.
2. Deborah Smith: America's new sciencewhiz made in Australia.
3. Jeff Chu: How to Plug Europe's Brain Drain, The Time Europe Magazine.
4. John Gernaut: Poor soar at uni-If they get there.
5. Lisa Priyor, Brain drain: money talks and graduates walk, SMH
6. Levon M Khachigian: Health and Medical Research funding: an investment in Australia's future. MJA voln 7.2.10.2006
7. Mark Metherell: Where have the scientists gone?
8. Report on 2003: The Australia Medical Workforce Advisor Committee (AMWAC)
9. Phan giang Sang: Dân tộc nào khôn (thông minh) Tuyển tập Phan giang Sang 1, 2005
10. Geoffrey Maslen is a Melbourne based education writer. The aging of our universities.
11. Harriet Alexander & Gerard Noonan. The Mcquarie falls in list of world's unis. SMH, 9/11/07
12. Anna Patty, Job prospects for graduates on the rise, SMH, 12/12/07
13. Rebecca Weisser, Reversing the Diaspora. The Australia 16-17/ 12/2007
14. Rebecca Kiernan, Oz facing a brain drain of medical researchers, MO 9 May 2008
15. Deborah Smith report, A first XI doing their country proud, TSMH, Oct 10-11 2009